

Амбасадор Мас као "персона нон грата"

Пише: Владан Динић
четвртак, 23 фебруар 2012 02:52

([Сведок](#))

Нешто сам се забринуо: ево, већ два-три дана амбасадор Немачке у Србији, господин Волфрам Мас, ћути. Нити нам даје мудре савете, нити критикује Војислава Коштуницу, нити Русе?!

Да га наша власт није протерала као персона нон грата?

Мораћу да се распитам.

Јер, ових дана кад је пао снег, није пао да завеје брег, већ да зверке покажу свој траг. Држава Србија је била, мудро одлуком Владе нејаког Мирка, на колективном годишњем одмору или, за неке, (не)плаћеном одмору!

Нико ни да зуцне од наших властодржаца о нечувеном скандалу који је направио немачки амбасадор у Србији, усред Београда, обраћајући се младим људима који нису имали прилике да због беде и беспарице икад прекораче границе наше земље и који су управо захваљујући помоћи Немачке тамо отишли.

Амбасадор Мас као "персона нон грата"

Пише: Владан Динић
четвртак, 23 фебруар 2012 02:52

Ни медији, овдашњи, који имају своје извештаче, или свој извор, свуда и на сваком месту, кад је потребно нешто да измисле, излажу и залуде грађане, нису се прославили.

Зашто? Знам, али нећу да Вам кажем! А и ако вам није јасно, онда...

Сећам се само, било је то ономад, кад је амбасадор Русије у Србији господин Александар Конузин упитао и завапио усред Београда: "Срби, има ли овде Срба?!"

Каква су се бука и дрека дигле, а ишло се дотле да је, рецимо, знаменити Ненад Чанак, снагом свог ЛСВ, затражио да се амбасадор Русије прогласи за персона нон грата и протера из земље.

Одмах и сад (тад). Што је својевремено лепо казао Чеда, познатији као ЈБТ - чим прије...

Баш бих волео да га сад чујем. Не Маса, већ Ненада (не Поповића, већ Чанка!) да нешто бекне за Волфрама. Али ћути. Као залеђени Дунав! Не сме да шушне.

А против Русије као – сме?

Нису се огласиле ни фамозне (не)српске НВО, нити жене које носе црно, а нико им умро није, нити разне Наташе, Соње или "Србљановићке"...

Јок!

Већина је на питање Конузина има ли овде Срба урликала до неба, да би сад, кад је у питању амбасадор Немачке, занемела, до следеће изјаве руског амбасадора...

Баш бих волео да чујем да господин Урлих Бранденбург, амбасадор Немачке у Русији, бекне нешто о неком руском политичару и лидеру, или још боље да господин Владимир Грињин, амбасадор Русије у Немачкој, да свој коментар о коруумпираности странке госпође Меркел?!

А могао би, јер је канцелар Немачке госпођа Меркел остала опет без председника, због, ако је веровати западним медијима, некакве ситне корупције од око 500 хиљада евра позајмице од пријатеља за куповину куће, а коју је прећутао својој, дакле, немачкој јавности.

21. februar 2012. ISSN 1450-8133

Svedok

Dvobroj

Broj 814-815 • Godina XVII • Cena 70 dinara • BHKM 1,8 • CG | EURO

Dragan Todorović, SRS
Ovo je vreme političke prestitucije

O sinu Luki: Roditeljska tuga pregolema

Ispovest

Vuka Bojovica

Mr Srdan Srećković, u autorskom tekstu za „Svedok“

Ne dam Draškoviću da uništi SPÖ i Vuka

Уопут, мало је припретио и уреднику "Билда"?!

Ко би рекао? Председник демократске Немачке, а прети! Наш не мора никоме да прети. Шефови издавачких кућа пре него што оду на вечеру код њега сами знају кога да отпусте од уредника...

Заправо, ко је крив поменутом Кристијану Вулфу што није функционер у Србији него је политичар у Немачкој. Овде се и више милионска мажњавања или расипања туђих

еврића и не рачунају за озбиљно, а камоли претње новинарима.

То је овде, чини се – стечено право. Као добар дан.

Па зар главни уредник једних новина у Београду са већинским “западним капиталом” није смењен после вечере газде тих новина са нашим председником?!

Јесте, али у поверењу да Вам кажем, вечера је била супер, а уз “иће и пиће” на крају је као десерт “послужен” главни уредник!

Тако је то код нас Срба.

Овде свако, поготово ако је из пријатељске нам неке ЕУропске земље, посебно од оних које су прве признале независност Косова, које су нас мимо одлуке Савета безбедности недељама, прецизније 78 дана, хуманитарно бомбардовале и слале нам “милосрдне анђеле”, може да прича шта му падне на памет, или што би се рекло, ћефне.

Мене лично, господин Волфам, знам човека, није изненадио. Није он први немачки амбасадор који се понаша као да је он овде газда (можда и јесте, али нам нису још рекли), јер Андреас Цобел, својевремено амбасадор Немачке у Србији, јесте нешто слично рекао 2007. али је Србија тада упутила бар оштар демарш Немачкој због петљања у суверене ствари наше земље.

Можда се, сад већ покојни Андреас, тад није покајао, али се бар, декларативно, и официјално – извинио.

Србији.

Пише: Владан Динић
четвртак, 23 фебруар 2012 02:52

Можда би се, истина, и господин Мас извинио, али то овде, у Србији, нико од званичника није од њега и Немачке ни затражио, нити је због тога протествовао.

А кад ћу тиш, значи да се слажеш? Зар не?

Можда објективно ова Влада нејаког Мирка и не може да упути демарш, јер, шта има она да се петља, кад је он критиковао Русе и Коштуницу, а не њих на власти, који су, сви од реда (са часним изузетком неких у Влади које лично познајем, као што знам и шта мисле о ЕУропском путу Србије) на путу без алтернативе у ЕУропу, која се иначе, свакодневно кида по шавовима и пуца...

Мислим да ће Србија, марта, захваљујући добротинићству управо Немачке, дакле, Ангеле и поменутог Маса, дати зелено светло Србији да постане Кандидат и помогне властодршцима пред изборе.

Али, пре ће се ЕУ распасти но што ће Србија, која је иначе стара европска земља, икад уписати у ту заједницу. Али, то је друга тема.

Читам да су Грци прихватили "немогућу мисију" зарад добијања 130 милијарди еврића помоћи, али су истовремено из Немачке добијали и тајна ситна писма у којима их Немци саветују да прогласе банкрот, врате се драхми, шутну евро и ратосиљају се дела дуга "форевер" и ослободе ЕУропске позиције и врате себи.

Али, да се вратим светлој будућности Србије. Шта ће бити са Косовом, само Бог зна. Срби са севера КиМ су рекли историјско "њет" и Београду и Приштини, послали петицију са преко 25 хиљада потписа у којој од поменуте Русије траже држављанство, и ту више повратка нема.

Јер, таква, могућа, колективна сеоба Срба није упамћена још од доба Чарнојевића, или, ближе, после "Огња" и "Олује".

Пише: Владан Динић
четвртак, 23 фебруар 2012 02:52

Али, то нас овде ич не брине: кад будемо били у ЕУ и Јужна српска покрајина, Косово и Метохија, опет ће бити Србија, јер, тада, мало "морген" (што је осмилио СМ) неће бити граница. Како да не...

У међувремену Немачка штампа нашу резервну валуту – марку, Французи франак, а поједине области у ЕУропској Шпанији враћају се песети. Чиста зимска идила...

И кад поменух зиму, видим да су улице Београда, најзад, проходне. Захваљујући раду Ђиласових комуналаца, али и његовог савезника и саборца - сунца!

Само, сад је, уместо снега - лед, па су "пукли" сплавови на Дунаву код Земуна! Буквално. Ко ће да им помогне? Нико! Осим кад их Сунце огреје!

И не знам зашто, али таман кад смо из минуса, по Целзијусу, прешли у плус, из ЕПС-а нам стављају облоге.

Тврде да струја мора да поскупи "само" за 60 одсто. Истина, кажу да поскупљења неће бити ни ове, ни наредне, већ тек негде 2014. године?!

Дакле, ако тако кажу, знајући их, тврдим - струја поскупљује чим прођу избори! У мају.

Ем је тада топло, нико се на струју не греје, а и све је мање оних који имају паре да на пијацама нешто купују, па и не спремају домаћи оброк...

Уосталом, све ми је то лепо објаснио мој министар Расим, кад је рекао да је ствар сумњива, кад се у велики успех фирме зване Србија убраја отварање народних кухиња.

Али, у земљи апсурда, а Србија то заиста јесте, долазе бољи дани?!

Да ли сам полудео? Нисам још, барем не начисто.

Мислио сам на изборе који надолазе као Дунав, Сава и Морава... Сад ћемо да живимо у земљи у којој теку мед и млеко... Нећемо се обазирати на Анђелину Џоли и њену "Земљу крви и меда", лагаће нас данима, обећаваће и брда и долине, само да их заокружимо, а не прежврљамо, да (п)остану власт, а после, ко те пита.

Јер, коме је стало до морала у политици, нека иде у цркву, или тако некако беше?

Само, морам да Вам откријем још увек веома строго чувану тајну - ни странкама није лако!

Тамо је већ прави хаос! Не око лове. То ће доћи на ред доцније, већ око тога ко ће бити у игри да је дели; око спискова кандидата странака за изборе. Јер, правила игре су промењена, сад су на сцени затворене листе, па лидери странака, за које је и Зевс био мало дете по моћи, нису више свемоћни. Мораће да предају чврсте листе, и после – кајања нема. Сад љуту муку муче како да мотивишу своје, до скоро ударне песнице и моторе да уопште учествују на изборима.

Јер, ако нису високо на предатој изборној листи, од посланичких благодети нема ништа.

Дакле, мораће оне које су досад, махом, успешно варали, да плате, а зна се да наши лидери нису од оних који дају, него само узимају...

Али, о том потом.

Више кад се избори распишу...